

Vinyl 2010

Dobrowolne Zobowiązanie
Producentów PCW





VINYL 2010 - KLUCZOWE WYDARZENIA ZWIĄZANE Z DOBROWOLNYM ZOBOWIĄZANIEM PRODUCENTÓW PCW

	2001	2002	2003	2004
Zarządzanie	Opublikowanie I raportu rocznego (kwiecień)	Ustanowienie osobowości prawnej		
Produkcja		Kontrola zgodności z Kartą Produkcji monomeru chlorku winylu / suspensyjnego PCW	Termin zgodności dla Karty Produkcji emulsyjnego PCW (grudzień)	Kontrola zgodności z Kartą Produkcji emulsyjnego PCW
Dodatki	Zakończenie sprzedaży stabilizatorów kadmowych w krajach UE (marzec)			Zakończenie wstępnej analizy ryzyka dotyczącej stabilizatorów ołowiovych
Gospodarka odpadami				
<i>Cele recyklingu mechanicznego</i>			Osiągnięcie poziomu 25 % recyklingu rur i okien *	
<i>Cele dodatkowego recyklingu</i>			Osiągnięcie poziomu 25 % recyklingu membran do pokryć dachowych*	
Nowe technologie - prace badawczo-rozwojowe (R&D)		Rozwój technologii opartej na rozpuszczalnikach w zastosowaniu do kabli i tkanin powlekanych (2002/2003) Ocena wyników zakładu doświadczalnego Linde wdrażającego technologię zgazowania (2002)		

* odnosi się do dostępnych możliwych do zebrania ilości zużytego PCW.

2005	2006	2007	2008	2009	2010
Weryfikacja celów					
Zakończenie analizy ryzyka dotyczącej ftalanów (procedura UE) Osiągnięcie celu 15 % redukcji użycia stabilizatorów ołowiovych w "piętnastki"	Zakończenie sprzedaży stabilizatorów kadmowych we wszystkich 25 krajach członkowskich UE				50 % redukcja użycia stabilizatorów ołowiovych (docelowo 100 % we wszystkich 25 krajach członkowskich UE do roku 2015)*
					Osiągnięcie poziomu 75 % recyklingu rur i okien Całkowita utylizacja dodatkowych 200 000 ton odpadów poużytkowych PCW
<i>Osiągnięcie poziomu 50 % recyklingu rur i okien*</i>					
<i>50 % recykling membran do pokryć dachowych (osiągnięto 31,5 %) *</i>					

OCENA ŚREDNIOTERMINOWA

Jak zaplanowano od początku w roku 2000, celem oceny średnioterminowej w roku 2005 była aktualizacja początkowych postanowień Dobrowolnego Zobowiązania, dostosowująca je do nabytych doświadczeń oraz zmian warunków w terenie.

Produkcja żywicy PCW

Członkowie ECVM¹ stosują się do Kart Produkcji monomeru chlorku winylu (VCM), suspensyjnego PCW (S-PVC) oraz emulsyjnego PCW.

Det Norske Veritas (DNV) – znana niezależna instytucja weryfikująca – przeprowadziła pierwszą kontrolę zgodności w kwietniu 1999 roku. Wyniki opublikowano w lipcu. W roku 2002 DNV przeprowadziła drugą ocenę zgodności, w każdym z 38 zakładów produkcyjnych przedsiębiorstw członkowskich ECVM, w oparciu o 12 różnych standardów odnoszących się do łańcucha produkcyjnego VCM/S-PVC. Wyniki były następujące:

- 93 % - pełna zgodność, wzrost z poziomu 88 % w roku 1998;
- 4 % - częściowa zgodność albo zgodność nie w pełni potwierdzona, ze względu na niepewności co do zgłoszonych danych;
- 3 % - brak zgodności.

W odniesieniu do Karty Produkcji emulsyjnego PCW, termin uzyskania zgodności ustalono na koniec roku 2003. Dane zebrane były w roku 2004, a DNV przeprowadziła kontrolę na początku roku 2005.

Ogólny poziom zgodności wyniósł 71 %, przy trzech połączonych kryteriach emisji VCM: dla powietrza (zgodność 86 %), dla wody (71 %) oraz w wyrobie gotowym (57 % zakładów, ale 95 % wielkości produkcji).

Poziomy emisji w zakładach przedsiębiorstw członkowskich ECVM są obecnie bardzo niskie i nie stanowią problemu dla środowiska, zgodnie z długoterminową strategią Zrównoważonego Rozwoju. Emisje do środowiska są obecnie ujęte na poziomie europejskim w dokumencie BREFs (Best Available Technique reference document), pod kierownictwem Komisji Europejskiej. Poziomy emisji związane z systemem BAT (Best Available Technique – najlepsza dostępna technika), wspomniane w tym dokumencie, stwarzają nowe cele i wyzwania dla dalszej redukcji wpływu na środowisko, wykraczające poza imponujące osiągnięcia wymienionych Kart ECVM.

¹ Europejskie Stowarzyszenie Producentów PCW

² Europejskie Stowarzyszenie Producentów Stabilizatorów

Stabilizatory

Przemysł zaprzestał sprzedaży systemów stabilizatorów kadmowych we wszystkich 15 krajach UE w roku 2001.

W odniesieniu do stabilizatorów ołowionych, członkowie ESPA² osiągnęli średnioterminowy cel 15 % redukcji w roku 2004, rok przed zaplanowanym terminem.

Dobrowolna analiza ryzyka dotycząca ołowiu i jego związków, przeprowadzona przez niezależnych ekspertów, została sfinalizowana w roku 2005 i przedłożona Komisji Europejskiej, która udostępniła ją krajom członkowskim w celu uzyskania opinii.

Plastyfikatory

Wyniki unijnych analiz ryzyka dla trzech spośród pięciu najczęściej stosowanych ftalanów – ftalanu diizononylu (DINP), ftalanu diizodecyłu (DIDP) i ftalanu dibutyłu (DBP) – opublikowano w roku 2005. Analizy wykazały brak ryzyka dla wszelkich bieżących zastosowań DINP oraz DIDP. Trzecia ocena ryzyka, dotycząca ftalanu dibutyłu (DBP), wykazuje istnienie pewnego zagrożenia dla roślin w sąsiedztwie zakładów przetwórczych oraz dla pracowników poprzez wdychanie. Jednakże w obu przypadkach zagrożenia te mogą być zredukowane poprzez proste działania w kierunku uzdatniania powietrza oraz zastosowanie urządzeń ochrony osobistej.

Raporty z wymienionych analiz ryzyka są dostępne w witrynie internetowej Europejskiego Biura ds. Substancji Chemicznych (<http://ecb.jrc.it>), jak również w witrynie Centrum Informacji nt. Ftalanów (www.phthalates.com).

Oceny ryzyka dla ftalanu di-2-etyloheksylu (DEHP) oraz ftalanu butylu-benzylu (BBP) są wciąż w toku, a ich zakończenie i opublikowanie wyników przewiduje się w roku 2006. W odniesieniu do DEHP rozważa się obecnie podjęcie działań w kierunku redukcji potencjalnych zagrożeń.

Plastyfikatory, jak wszystkie substancje chemiczne, podlegać będą nowemu unijnemu prawodawstwu, określone skrótem REACH (Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals – rejestracja, ocena i autoryzacja substancji chemicznych)..



Doświadczenie oraz spostrzeżenia dotyczące gospodarki odpadami

Przemysł producentów PCW wspiera koncepcję zintegrowanej gospodarki odpadami, której celem jest maksymalizacja efektywnego wykorzystania surowców oraz realizacja opcji najkorzystniejszej obróbki końcowej („end-of-life treatment”) w odniesieniu do strumienia odpadów.

W następstwie opublikowania Dobrowolnego Zobowiązania w roku 2000, danych pochodzących z badań zleconych przez Vinyl 2010, a także doświadczeń praktycznych, stwierdzono, że ilość dostępnych i możliwych do zgromadzenia poużytkowych odpadów PCW jest mniejsza niż wcześniej szacowano. Główne przyczyny to dłuższy niż początkowo prognozowano okres eksploatacji w kilku zastosowaniach, ciągła dostępność w większości krajów członkowskich UE tanich opcji usuwania odpadów poprzez składowanie, a także bezpośrednie ponowne wykorzystanie w przypadku niektórych produktów wycofanych z pierwotnego użytku (np. profili okiennych).

Aby cele recyklingu zostały osiągnięte, istnieje ciągła potrzeba wsparcia ze strony władz publicznych, w celu utworzenia i zorganizowania odpowiednich systemów gromadzenia odpadów. Przemysł producentów PCW będzie podejmował działania, wraz ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, zmierzające do rozwoju systemów utylizacji.

Partnerstwo z ACR+ w zakresie gospodarki odpadami i recyklingu

Przemysł producentów PCW od września 2001 roku rozwijał współpracę ze Stowarzyszeniem Miast i Regionów na rzecz Recyklingu i Gospodarki Zasobami Naturalnymi (ACR+), stowarzyszeniem PlasticsEurope oraz organizacją European Plastics Recyclers, reprezentującą firmy przetwarzające odpady, w zakresie udoskonalenia recyklingu odpadów tworzyw sztucznych, gromadzonych przez władze lokalne. Funkcjonowanie tego partnerstwa okazało się być bardzo zachęcające i jest ono kontynuowane.

DOBROWOLNE ZOBOWIĄZANIE

Wprowadzenie

Sektor przemysłu PCW (producenci PCW, producenci dodatków oraz przetwórcy PCW, reprezentowani przez Stowarzyszenia Europejskie ECVM, ECPI³, ESPA, EuPC⁴) w sposób dobrowolny zjednoczył się, aby sprostać wyzwaniu zrównoważonego rozwoju.

Przemysł przyjął podejście zintegrowane, w celu wprowadzenia w życie pojęcia odpowiedzialnego zarządzania całościowego („cradle-to-grave management”), a punktem kulminacyjnym było podpisanie w marcu 2000 roku „Dobrowolnego Zobowiązania Producentów PCW”.

Wymienione Dobrowolne Zobowiązanie stało się przedmiotem obszernych komentarzy i opinii w trakcie rozległych konsultacji publicznych i politycznych⁵ po opublikowaniu przez Komisję Europejską „Zielonego Dokumentu na temat PCW”⁶.

Vinyl 2010 jest osobą prawną wprowadzającą w życie obietnice złożone w ramach Dobrowolnego Zobowiązania. Działa ona na tle polityki Komisji, zachęcając zainteresowane strony do podejmowania aktywnych inicjatyw i uczestniczenia w osiąganiu celów środowiskowych, które zakreślono w Szóstym Programie Działań Środowiskowych Wspólnoty Europejskiej 2002-2010. Program ten również podlegał ocenie w roku 2005.

Poprzez Vinyl 2010 przemysł producentów PCW zobowiązuje się wdrożyć istotne zasady i działania, w okresie 2000-2010 oraz latach późniejszych, mające zastosowanie do:

- produkcji PCW;
- dodatków – plastyfikatorów i stabilizatorów;
- gospodarki odpadami;
- postępu i dialogu społecznego;
- zarządzania, monitoringu i planu finansowego.

³ Europejskie Stowarzyszenie Producentów Plastyfikatorów i Wyrobów Pośrednich

⁴ Europejskie Stowarzyszenie Przetwórców Tworzyw Sztucznych

Cele

Przemysł chemiczny, ogólnie biorąc, jest zobowiązany do ciągłego udoskonalania, w myśl programu „Odpowiedzialność i Troska” (Responsible Care®), realizowanego poprzez wdrażanie filozofii „pieczy nad produktami” (product stewardship). Wraz z wprowadzeniem w życie omawianego Dobrowolnego Zobowiązania, przemysł PCW kontynuuje swoją kampanię w kierunku zrównoważonego rozwoju poprzez nakierowanie na wszystkie etapy cyklu życia produktów PCW, od wytworzenia aż do końca eksploatacji.

Zaangażowane są wszystkie sektory zajmujące się PCW, od wytwórców PCW do producentów dodatków oraz przetwórców. Przemysł PCW angażuje zainteresowane strony w procesie monitoringu wdrażania oraz opiniowania omawianego Zobowiązania, a także we wkładaniu wysiłku w rozwijanie świadomości publicznej dotyczącej tej inicjatywy oraz jej osiągnięć.

Ocena inwentaryzacyjna cyklu życia produktów PCW

Przemysł wspiera koncepcję oceny inwentaryzacyjnej cyklu życia materiałów (LCI), celem zwrócenia szczególnej uwagi na możliwe usprawnienia. W roku 2001 opublikowano raport ekologiczny dotyczący żywic PCW, a kolejne jego wydanie będzie opracowane w roku 2006.

Produkcja PCW

Pierwszym etapem cyklu życia PCW jest jego wytwarzanie i w tym momencie należy podkreślić znaczenie filozofii „pieczy nad produktami” oraz eko-efektywności.

Zgodność z Kartą ECVM w zakresie produkcji monomeru chlorku winylu (VCM) i suspensyjnego PCW

Producenci PCW zobowiązują się do zapewnienia pełnej zgodności z Kartą ECVM1 każdego położonego w Europie zakładu produkcji VCM i suspensyjnego PCW. Kryteria środowiskowe są zgodne z BAT (Best Available Technique), co odpowiada ustaleniom Komisji OSPAR.

Wprowadzenie w życie Karty ECVM w zakresie produkcji emulsyjnego PCW

Producenci PCW zobowiązują się stosować do Karty Produkcji emulsyjnego PCW1, podpisanej w lutym 1999 roku.

⁵ w szczególności chodzi o publiczne sesję zorganizowaną przez Komisję Europejską w dniu 23.10.2004 oraz debaty w Parlamencie Europejskim jak również rezolucję R5-0171/2001 z 3 lipca 2001

⁶ COM(2000)0469 z 26 lipca 2000

Kampania na rzecz poprawy eko-efektywności produkcji żywic PCW, plastyfikatorów i stabilizatorów

Eko-efektywność jest pojęciem leżącym u podstaw filozofii Światowej Rady Biznesu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (WBCSD). Eko-efektywność jest połączeniem efektywności ekonomicznej oraz ekologicznej, a jej koncepcja jest wspierana przez przemysł PCW. Na tej podstawie, producenci PCW, plastyfikatorów i stabilizatorów zobowiązują się, jako indywidualne przedsiębiorstwa, do:

- kontynuowania poprawy efektywności zużycia zasobów (materiałów i energii) w procesie produkcji;
- wyznaczenia rozwojowych celów w postaci redukcji zużycia zasobów tam, gdzie jest to ekonomicznie i ekologicznie uzasadnione;
- corocznej oceny postępu w realizacji celów, w ramach własnych raportów środowiskowych.

Bisfenol A

Przedsiębiorstwa członkowskie ECVM zobowiązały się do zaprzestania stosowania Bisfenolu A w produkcji żywic PCW. Bisfenol A nie był stosowany w reakcji polimeryzacji PCW, ani jako stabilizator przy przechowywaniu chlorku winylu, przez żadne z przedsiębiorstw członkowskich ECVM, po 31 grudnia 2001 roku. ECVM posiada również szerokie kontakty z przedsiębiorstwami nie będącymi jej członkami, celem zapewnienia, iż wszystkie zakłady związane z produkcją PCW w Unii Europejskiej respektują te same zasady.

Dodatki

Dodatki odgrywają znaczącą rolę w tworzeniu szerokiego zakresu charakterystyk eksploatacyjnych, umożliwiając bieżące użytkowanie oraz wprowadzanie innowacji w rozwoju zastosowań PCW. Zasadniczo, dodatki obejmują systemy stabilizacyjne, zapewniające trwałość, oraz plastyfikatory nadające odpowiednią elastyczność.

Zastosowanie tych materiałów podlega szeregowi obowiązujących przepisów. Zakres regulacji rozwija się w sposób ciągły, przy czym znaczącą rolę odgrywają analizy ryzyka. Przemysł producentów PCW w pełni wspiera i jest głęboko zaangażowany w proces analizowania zagrożeń związanych z dodatkami. Przemysł PCW zobowiązuje się do następujących działań, pod kątem przyszłego zastosowania plastyfikatorów i stabilizatorów:



Plastyfikatory

Plastyfikatory dodaje się do żywicy PCW w celu nadania mieszanke elastyczności i polepszenia podatności do pracy w szerokim zakresie końcowych zastosowań.

- Producenci plastyfikatorów będą kontynuować prowadzenie badań, celem zapewnienia dostępu do wyników naukowych analiz i ekspertyz osobom odpowiedzialnym za działania polityczne, a tym samym ułatwienia im podejmowania stosownych decyzji w możliwie najkrótszym czasie.
- Sektor będzie kontynuował doskonalenie już w chwili obecnej pokaźnej naukowej bazy danych swoich wyrobów zgodnych z zasadami programu „Odpowiedzialność i Troska” (Responsible Care®) oraz używał jej do przedstawiania propozycji usprawnień, w oparciu o wyniki unijnych analiz ryzyka.

Stabilizatory

Stabilizatory dodawane są do PCW w celu umożliwienia jego przetwarzania oraz podniesienia odporności na działanie czynników zewnętrznych, ciepła i światła słonecznego (promieniowanie ultrafioletowe).

Zastosowanie kadmu we wszystkich systemach stabilizacyjnych obecnych na rynku 15 krajów członkowskich UE zostało wstrzymane już w marcu 2001 roku. Decyzja o wycofaniu kadmu została rozszerzona na 10 nowych krajów członkowskich UE, począwszy od końca 2006 roku.

Członkowie stowarzyszenia ESPA kontynuują prace badawczo-rozwojowe nad stabilizatorami alternatywnymi w stosunku do szeroko stosowanych i wysokoefektywnych systemów na bazie ołowiu.

ESPA będzie kontynuować tworzenie rocznych statystyk, informujących które ze stabilizatorów są kupowane przez przetwórców oraz jaki jest poziom ich zużycia w produkcji okien i profili oraz rur i kabli.

ESPA oraz EuPC potwierdzają swe zobowiązanie do wycofania stabilizatorów ołowiowych do roku 2015. Jako rezultat intensywnych starań, pierwszy cel tymczasowy w postaci 15 % redukcji, osiągnięto w roku 2004 – rok przed zaplanowanym terminem.

Podsumowanie celów:

- redukcja w wysokości 15 % w roku 2005 (osiągnięta w roku 2004)
- redukcja w wysokości 50 % w roku 2010
- redukcja w wysokości 100 % w roku 2015

Zobowiązanie wycofania stabilizatorów ołowiowych do roku 2015 zostało rozszerzone na wszystkie 25 krajów członkowskich UE.

W zastosowaniu stabilizatorów kadmowych i ołowiowych nie stwierdzono istnienia niedopuszczalnego ryzyka, które mogłoby uniemożliwić recykling wyrobów PCW zawierających takie stabilizatory. Obydwa wymienione systemy stabilizacyjne podlegać będą nowemu unijnemu prawodawstwu – REACH (Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals – rejestracja, ocena i autoryzacja substancji chemicznych).

Akceptacja recyklingu wyrobów zawierających kadm i ołów stanowi najbardziej zrównoważony sposób na uniknięcie rozpowszechnienia tych substancji w środowisku.

Gospodarka odpadami

Rozszerzenie UE

Unia Europejska rozszerzyła się z 15 krajów członkowskich w 2000 roku do 25 w roku 2004. Partnerzy w programie Vinyl 2010 nie są jeszcze w pełni reprezentowani w nowych krajach członkowskich UE, lecz starania są w toku w kierunku uzyskania członkostwa w „łańcuchu wartości” PCW.

Ogólne zobowiązanie mówiące o utylizacji 200 000 ton do 2010 roku zostało utrzymane i rozszerzone na nowe kraje członkowskie, przy czym należy pamiętać o tym, że doświadczenie pokazało, iż ilości dostępnych odpadów PCW są w rzeczywistości mniejsze niż oszacowano w 2001 roku.

Projekty w ramach gospodarki odpadami

Program Vinyl 2010 obejmuje kilka głównych projektów dotyczących ważnych końcowych zastosowań PCW. Projekty te stanowią kręgosłup dla starań sektora przemysłu PCW w kierunku gromadzenia odpadów poużytkowych PCW oraz identyfikacji opłacalnych opcji recyklingu i rynków zbytu dla recyklatu.

⁷TEPPFA: Europejskie Stowarzyszenie Armatury i Rur z Tworzyw Sztucznych

⁸EPPA: Europejskie Stowarzyszenie Profili Okiennych PCW i Pokrewnych Produktów Budowlanych

⁹EPFLOOR: Europejscy Producenci Materiałów Podłogowych z PCW

¹⁰ESWA: Europejskie Stowarzyszenie Producentów Jednowarstwowych Materiałów Hydroizolacyjnych

Recovinyl

Recovinyl jest organizacją wspomagającą gromadzenie, ekspedycję oraz recykling odpadów poużytkowych PCW z sektora budowlano-rozbiórkowego. Angażuje ona wszystkie zainteresowane strony, od konsumentów, detalistów, przez przemysł, samorządy aż do przedsiębiorstw zajmujących się gospodarką odpadami i recyklingiem. Dokonano znaczącego postępu, rozszerzając ten system z Belgii i Holandii na Wielką Brytanię, Francję i Hiszpanię. Współpraca z innymi

projektami sektorowymi w ramach Vinyl 2010 również uległa intensyfikacji.

Wdrażanie:

Na podstawie badań oraz obszernej dyskusji z przedsiębiorstwami zajmującymi się recyklingiem i gromadzeniem odpadów oraz grupami sektorowymi.

Sprawozdawczość:

Opublikowany zostanie raport roczny.

Producenci rur i armatury z tworzyw sztucznych, reprezentowani przez TEPPFA⁷ (sektorowe stowarzyszenie ds. rur i armatury, w ramach EuPC), zobowiązują się do recyklingu mechanicznego rosnącej ilości rur i armatury PCW, których eksploatacja dobiegła końca. Stowarzyszenie TEPPFA osiągnęło swoje cele w postaci recyklingu 25 % możliwej do zgromadzenia dostępnej ilości odpadów rur i armatury do roku 2003 oraz odpowiednio 50 % do roku 2005.

Wdrażanie:

Na podstawie wcześniejszych doświadczeń oraz poprzez uruchomienie lub rozwój nowych systemów recyklingu, jak również doskonalenie istniejących.

Sprawozdawczość:

Opublikowany zostanie raport roczny.

Sektor ram okiennych, reprezentowany przez EPPA⁸ (grupa sektorowa ds. profili, w ramach EuPC), zobowiązuje się do recyklingu mechanicznego coraz większej ilości ram okiennych z PCW, których eksploatacja dobiegła końca. Zobowiązanie do recyklingu co najmniej 50 % możliwej do zgromadzenia dostępnej ilości odpadów profili okiennych do roku 2005 zostało zrealizowane.

Wdrażanie:

Na podstawie wcześniejszych doświadczeń oraz poprzez uruchomienie nowych systemów recyklingu, jak również rozbudowę i/lub doskonalenie istniejących.

Sprawozdawczość:

Opublikowany zostanie raport roczny.

Sektor materiałów podłogowych jest reprezentowany przez EPFLOOR⁹ (grupa sektorowa ds. materiałów podłogowych, w ramach EuPC). Ten strumień odpadów stanowi, od strony technicznej, szczególnie wyzwanie dla recyklingu wyrobów u kresu eksploatacji, materiały te są bowiem często silnie skażone. Brak odpowiedniej zdolności do utylizacji uniemożliwi grupie EPFLOOR spełnienie pierwotnego tymczasowego zobowiązania do recyklingu co najmniej 25 % możliwej do zgromadzenia dostępnej ilości odpadów materiałów podłogowych PCW do roku 2006. W ramach programu Vinyl 2010 podjęto więc decyzję o porzuceniu celów specyficznych,

dotyczących odpadów podłogowych. Tym niemniej, zobowiązanie pozostaje na poziomie poszukiwania sposobów na zwiększenie utylizacji tych wyrobów, w zgodności z realistycznymi warunkami.

Wdrażanie:

Na podstawie wcześniejszych doświadczeń oraz poprzez uruchomienie nowych systemów recyklingu, jak również doskonalenie istniejących.

Sprawozdawczość:

Opublikowany zostanie raport roczny.

Sektor membran do pokryć dachowych, reprezentowany przez ESWA¹⁰ (sektorowe stowarzyszenie ds. membran do pokryć dachowych, w ramach EuPC), zobowiązuje się do recyklingu wzrastających ilości membran do pokryć dachowych PCW, których eksploatacja dobiegła końca. Zobowiązanie do recyklingu co najmniej 50 % możliwej do zgromadzenia dostępnej ilości odpadów membran do pokryć dachowych do roku 2005 nie zostało zrealizowane, niemniej jednak ilość utylizowanych odpadów stale

wzrasta.

Wdrażanie:

Na podstawie wcześniejszych doświadczeń oraz poprzez uruchomienie nowych systemów recyklingu, jak również doskonalenie istniejących.

Sprawozdawczość:

Opublikowany zostanie raport roczny..



Monitoring przepływu materiałów odpadowych

Począwszy od roku 2006, program Vinyl 2010 będzie dostarczał danych statystycznych dotyczących recyklingu odpadów przemysłowych PCW oraz odpadów poużytkowych, łącznie z odpadami podlegającymi zagospodarowaniu poza strukturą programu Vinyl 2010.

Technologie recyklingu

Recykling mechaniczny

Recykling wewnętrzny odpadów z produkcji PCW już jest na wysokim poziomie efektywności przetwarzania.

W ostatnich latach zostały wprowadzone schematy odzysku, dla realizacji recyklingu odpadów PCW pochodzących z zakładów przetwórczych i instalacyjnych. Ostatnie badania wykazują, że odsetek odpadów produkcyjnych poddawanych utylizacji był bliski 92 % w roku 2004, co odpowiada ponad 700 kt recyklingu. Dalsze usprawnienia wynikną automatycznie z podwyższenia efektywności, napędzanego poprzez siły rynku.

Dla celów recyklingu mechanicznego wyrobów PCW u kresu ich eksploatacji, przemysł PCW prowadzi badania różnych produktów pod kątem potencjału utylizacyjnego, według następujących kryteriów:

- Wyroby powinny być łatwe w sortowaniu i łatwe w identyfikacji do podziału na czyste frakcje, odpowiednie do dalszej obróbki;
- Powinny być zgromadzone wystarczające ilości materiałów, tak aby w pełni wykorzystać możliwości zakładów przemysłowych, przy transporcie odpadów na umiarkowane odległości;
- Jakość recyklatu powinna odpowiadać łatwo zbywalnym produktom w konkurencyjnych warunkach ekonomicznych.

Recykling surowcowy

Recykling surowcowy jest zasadniczo techniką dobrze dostosowaną do odpadów tworzyw sztucznych „bogatych w PCW”, skażonych lub mieszanych, takich jak tkaniny powlekane PCW, elementy wykończenia wnętrza pojazdów

samochodowych, złącza przewodów, materiały na podłogi i inne struktury złożone. W ramach programu Vinyl 2010 znacząco zainwestowano w prace badawczo-rozwojowe oraz zakłady produkcyjne, zarówno doświadczalne jak i w skali przemysłowej. Jednakże pewne procesy wykorzystujące tę technologię okazały się być większym wyzwaniem niż przypuszczano, zarówno pod względem technicznym, jak również w kategoriach aktualnej ekonomicznej wykonalności. Przemysł producentów PCW zamierza kontynuować badania nad procesami recyklingu surowcowego i wspierać te z nich, które wydają się być obiecujące.

Komunalne spalanie odpadów stałych i inne procesy odzyskiwania

Proces komunalnego spalania odpadów stałych (MSWI – municipal solid waste incineration) z odzyskiwaniem energii będzie odgrywał coraz bardziej istotną rolę w koncepcji zrównoważonej gospodarki odpadami. PCW obecne w strumieniu odpadów przyczynia się do odzyskiwania energii.

Pozostałości soli są produktami ubocznymi w niektórych technologiach MSWI. Jedynie część tych pozostałości jest związana z odpadami PCW.

Przemysł producentów PCW zobowiązuje się:

- do wspierania rozwoju technologii, celem zminimalizowania ilości tworzących się pozostałości soli;
- do rozwijania technologii oczyszczania, mając na celu odzysk soli dla ponownego wykorzystania w procesach chemicznych oraz minimalizację ilości pozostałości końcowych przeznaczonych do usunięcia.

W oparciu o koncepcję zrównoważonego rozwoju oraz eko-efektywności odzysku, przemysł wykorzysta swą wiedzę fachową celem promowania i wspierania rozwoju odzyskiwania energii.

Postęp i dialog społeczny

Europejscy pracodawcy z sektora przemysłu PCW (ECVM, ECPI i ESPA) oraz związki (EMCEF¹¹) podpisali w październiku 2000 roku kartę dialogu społecznego², dotyczącą kwestii związanych z przyszłością sektora oraz ich potencjalnego wpływu społecznego na pracowników.

Poprzez wspomnianą kartę, przemysł PCW zobowiązuje się w szczególności do:

- rozwijania standardów europejskich dotyczących zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska;
- szkolenia pracowników;
- transferu standardów do krajów wstępujących do UE;
- dialogu na temat europejskich rad zakładowych.

Działania skupiły się na wymianie informacji i najlepszych rozwiązań praktycznych, celem poprawy dialogu społecznego oraz standardów zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska w Europie Środkowej i Wschodniej. Odbyły się seminaria w Budapeszcie i Rydze. W ramach programu Vinyl 2010 oczekuje się kolejnych działań oraz ścisłej współpracy z EMCEF.

ZARZĄDZANIE, MONITORING I PLAN FINANSOWY

Podstawy racjonalne zobowiązania finansowego

Odpowiedni poziom inwestycji jest istotny jako podbudowa zobowiązań przemysłu PCW. Z tego względu, przemysł PCW zapewni odpowiedni poziom środków dla wsparcia Dobrowolnego Zobowiązania.

Zarządzanie

Przemysł producentów PCW ustanowił formalną osobowość prawną – Vinyl 2010 – dla celów zarządzania w ramach Dobrowolnego Zobowiązania.

Zasadniczymi elementami omawianego Zobowiązania są weryfikowalne zadania oraz dające się ująć ilościowo cele. Są one rozplanowane poprzez ustalenie terminów przejściowych, co zapewni realizację etapowego podejścia do osiągnięcia ostatecznych celów.

Monitoring i sprawozdawczość

Drobiazgowe i w pełni przejrzyste roczne raporty zawierające szczegółowe wyniki były publikowane w latach 2000 do 2006. Publikacje te będą kontynuowane.

Komitet Monitorujący składający się z przedstawicieli Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Związków Zawodowych, Organizacji Pozarządowych oraz przedstawicieli czterech stowarzyszeń, został utworzony i po raz pierwszy zebrał się w 2003 roku.

Komitetowi przewodzi profesor Alfons Buekens z Wolnego Uniwersytetu w Brukseli. Członkowie Komitetu każdego roku oceniają osiągnięcia Dobrowolnego Zobowiązania, zgodnie z treścią przedłożonego Raportu Okresowego. Jednakże zaangażowanie członków Komitetu wykracza dalece poza tę kwestię, w kategoriach dogłębnego zrozumienia technicznych, eksploatacyjnych, ekonomicznych i regulacyjnych wyzwań, przed jakimi stoi program, a co za tym idzie możliwości zaoferowania wartościowego doradztwa w tym zakresie.

Niezależne osoby lub instytucje wybierane są przez Komitet w celu weryfikacji i oceny osiągnięć.

Komentarze i zalecenia Komitetu Monitorującego są publikowane w rocznym raporcie okresowym, który jest skierowany do instytucji Unii Europejskiej. Komitet dokonuje oceny i formułuje komentarze, opisane w niniejszym dokumencie, dotyczące weryfikacji Dobrowolnego Zobowiązania.

¹¹ Europejska Federacja Pracowników Przemysłu Wydobywczego, Chemicznego i Energetycznego



Finansowanie projektów

Przedsiębiorstwa członkowskie ECVM, ESPA oraz EuPC zapewnią, bezpośrednio i pośrednio, kwoty konieczne do realizacji określonych projektów, uzgodnionych pod kątem udziałów ze strony ECPI.

Kontrola i weryfikacja

Program Vinyl 2010 jest zobowiązany do dostarczania szczegółowych informacji i do przejrzystości. Audytorzy o międzynarodowym uznaniu są powoływani i pełnią istotną rolę w zapewnieniu ważności i rzetelności rocznych statystyk dotyczących:

- danych ilościowych odnośnie gromadzenia materiałów i recyklingu w projektach;
- stabilizatorów ołowiwych;
- raportów finansowych.

Roczne Raporty Okresowe podlegają weryfikacji, celem zapewnienia ważności wszystkich oświadczeń i potwierdzenia, że raporty w sposób uczciwy i prawdziwy przedstawiają dokonania programu Vinyl 2010. Weryfikacji podejmuje się zewnętrzna niezależna organizacja, specjalizująca się w tego typu zadaniach i zaakceptowana przez Komitet Monitorujący. Od roku 2000 do chwili obecnej weryfikacja przeprowadzana była przez DNV Consulting.

W imieniu czterech organizacji,

Josef Ertl, Przewodniczący ECVM

Luca Bielli, Przewodniczący ECPI

Michael Rosenthal, Przewodniczący ESPA

David Williams, Przewodniczący EuPC

Bruksela, 20 marca 2006 r.

KONTAKT

Więcej informacji na temat Dobrowolnego Zobowiązania Producentów PCW oraz wszelkich kwestii poruszonych w tym dokumencie znaleźć można w witrynie internetowej programu **Vinyl 2010**, www.vinyl2010.org lub kontaktując się z którąkolwiek z organizacji wymienionych poniżej:

The European Council of Vinyl Manufacturers (ECVM)

Reprezentuje europejskie przedsiębiorstwa produkujące PCW i jest oddziałem PlasticsEurope – Stowarzyszenia Producentów Tworzyw Sztucznych w Europie. Członkostwo tego stowarzyszenia posiada m.in. 11 wiodących europejskich producentów PCW, których łączna wielkość produkcji sięga 98 % produkcji żywicy PCW w krajach „15-ki” (90 % w skali 25 krajów członkowskich).

Avenue E van Nieuwenhuysse 4
B-1160 Bruksela
Tel: + 32 2 676 74 41
Fax: + 32 2 676 74 47
www.ecvm.org

European Plastics Converters (EuPC)

EuPC reprezentuje w przybliżeniu 30 tysięcy, w większości średniej wielkości, zakładów przetwórstwa tworzyw sztucznych w Europie. Pracuje w nich ponad milion osób, z których 85 % jest zatrudnionych w firmach mniej niż 100-osobowych. Łączna zdolność produkcyjna zakładów członkowskich to ponad 30 mln. ton tworzyw sztucznych rocznie.

Avenue de Cortenbergh 66
Bte 4
B-1040 Bruksela
Tel: + 32 2 732 41 24
Fax: + 32 2 732 42 18
www.eupc.org

The European Stabiliser Producers Association (ESPA)

ESPA reprezentuje całość europejskiego przemysłu produkcji stabilizatorów, poprzez swe cztery oddziały branżowe:

- European Lead Stabilisers Association (ELSA)
- European Tin Stabilisers Association (ETINSA)
- European Mixed Metal Solid Stabilisers Association (EMMSSA)
- European Liquid Stabilisers Association (ELISA)

Avenue E van Nieuwenhuysse 4
B-1160 Bruksela
Tel: + 32 2 676 72 86
Fax: + 31 2 676 73 01
www.stabilisers.org

The European Council for Plasticisers and Intermediates (ECPI)

ECPI posiada dziewięciu członków, będących największymi producentami plastyfikatorów w Europie. Przedsiębiorstwa te wytwarzają prawie milion ton plastyfikatorów rocznie. Plastyfikatory to estry (głównie ftalany), ogólnie rzecz biorąc stosowane w produkcji elastycznych wyrobów z tworzyw sztucznych, w większości PCW.

Avenue E van Nieuwenhuysse 4
B-1160 Bruksela
Tel: + 32 2 676 72 60
Fax: + 32 2 676 73 01
www.ecpi.org

VINYL 2010

Avenue E Van Nieuwenhuysse 4, box 4
B-1160 Brussels – Belgium
Tél. +32 (0)2 676 74 41
Fax. +32 (0)2 676 74 47

REGISTERED OFFICE

Avenue de Cortenbergh 66, box 4
B-1000 Brussels – Belgium

